

Analysis of education and research in the field of sports event management

Hamid Ghasemi ^{1*}, Seyed Farshid Mohammadian Tutakleh ²,
Seyed Kazem Hosseini ², Mojtaba Toolabi ², Mohammad Ali Torkman Azizi ²

1. Professor, Department of Sport Management, Payame Noor University, Tehran

2. PhD Student, Department of Sport Management, Payame Noor University, Tehran

Abstract

The purpose of this study was to analyze the status of education and research in the field of sports event management from the dimensions of university education, workshops, short-term education, publishing books, articles and types of research. Content analysis method was used to conduct the research. The statistical population included all reports related to the introduction of the field of study, workshops held, short-term trainings, books, articles and researches indexed in valid databases. In all areas, efforts were made to examine the entire identified community by the end of 1399. To collect data from the sheet and coding instructions were based on the categories studied and the data were used to identify the current state of educational and research activities in the field of sports event management. The sheet and coding instructions were confirmed by Cochran's test from data collected through ten sport management specialists with a rate of 0.89 in terms of face and content validity. Then, with a single source, the data of two coders were collected and an acceptable value of 0.77 for reliability was obtained by P-Scott test. Findings showed that there were 71 articles in Persian on the subject of sports events, which has been increasing since 1392. A total of 19 workshops were held nationwide and 7 workshops were identified internationally, most of which were dedicated to event planning. 46 titles of Persian books and 19 books in English were identified, which has been increasing since 2011, and Hatami and Bamdad Ketab Publications had the highest frequency of printing books in Persian. A total of 74 thesis, dissertations, and research reports were identified, two-thirds of which belonged to public universities and the rest to Payame Noor, Azad-e-Islami and non-profit universities.

Article information

Received: 09 April 2023

Revised: 01 May 2023

Accepted: 27 June 2023

Published: 23 August 2023

Keywords:

Sports event management, workshops, textbooks, articles, theses

How to Cite This Article:

Ghasemi, H., Mohammadian Tutakleh, S. F., Hosseini, S. K., Toolabi, M. and Torkman Azizi, M. A. (2023). Analysis of education and research in the field of sports event management. Journal of Sport Management Knowledge, 1(1), 1-14. <https://doi.org/10.22034/jsmk.2023.16843>

* Corresponding author; Email: H_ghasemi@pnu.ac.ir

EXTENDED ABSTRACT

INTRODUCTION

The university education system has experienced different generations in order to better train. In the same way, continuous efforts are made to enter the new generations in each of the academic fields and trends. One of the essentials of this and to have a suitable program is the need to know the current situation of each field from different dimensions (Modarresi Saryazdi, Abbaspour, Sakhdari, Ghiasi., 2019). Sport sciences was introduced as a discipline for many years, but with the specialization of this field, disciplines such as sport management, sport physiology, and so on. The field of sport management in Iran since 2015 train in 6 trends: "strategic planning", "marketing", "media management", "event management", "equipment management" and "leisure management and recreational activities". One of the important academic trends is the management of sports events because most of the successful sports products that have an impact on other products are related to the holding of sports events (Ghasemi, Keshkar, Rasekh, and Izadparast, 2019). The emergence of any specialized trend in a sports field depends on the needs of the market and the supporting educational and research capacities in that field. It is obvious that among the most important educational capacities, we can mention the types of lessons and short and long-term training courses. In research capacities, we can emphasize the types of books and research reports such as theses and articles. For many years, the course of sports management and its sub-set, management of sports events, was taught as a single course in the field of physical education and at different levels. With the formation of the trend of sports events management in the master's degree, the main courses "strategic management of large sports events", "public and international relations management in sports", "security and safety management in sports competitions", "acquaintance with international organizations in sports", "Marketing management in sports events" and "Seminar in sports event management" were presented for it. The length of this course is two years and its courses are mostly theoretical and research with 32 units including "six basic units", "14 specialized units", "six optional units" and "six thesis units". The most important specialized abilities expected from the graduates of this sports major include "managing and organizing domestic sports events and competitions", "consulting services in various fields of organizing sports events", "the ability to carry out the responsibilities of the department various international sports events inside the country", and so on (Sports Science Committee, 2019). In the specialized doctorate course in sports management, there is also a specialized course related to the management of national and international sports events with the headings "Introduction to the Olympic Movement and the Summer, Winter and Youth Olympic Games", "Introduction to the International Olympic Committee and Organizing Committee of the Games", "Social, cultural, economic and political effects of the Olympics", "Management and administrative structure, human and financial resources of the World Cup", "Social, cultural, economic and political effects of the World Cup", "Getting to know management Major global and international events of various sports fields", "Management of local, regional and national events", "Criticism and investigation of national and global events and Islamic countries" have been considered (Sports Science Committee, 2016). Eydi and Yousefi (2015) analyzed SWAT on hosting major sports events in Iran and came to the conclusion that it is not possible to host and hold major sports events in Iran, but there is human capacity and space for this. Miragaia and Soares (2017) found that "curriculum, knowledge, internship, experiential learning, service learning, employment, Education, gender, technology and e-learning, globalization and international affairs, validation process and quality" play a positive role in development. Emery (2016) by examining the management of major sports events in the past, present and future and reviewing major sports events in the last ten years, found that the success of major sports event management is based on effective and efficient management in three-way relations between sports, media and event investors. Various studies have been conducted on articles and books with the content of sports management and the contribution of sports event management in them (Asgari, Elahi and Pursoltani, 2013; Mousavi, Ramezani Nejad, and Ebrahimpour, 2018). The training of effective managers and employees in this field depends on an educational system based on research and application. Therefore, this general research question was created, what is the educational and research situation in the field of sports event management?

METHODOLOGY

The content analysis method was used to carry out the research. The statistical population included all the reports related to the introduction of the field of study, organized workshops, short-term trainings, books, articles and researches indexed in valid databases. The most important databases under review include Khane Ketab, Google Scholar, websites of sports science faculties, Physical Education and Sports Science Research Institute, National Olympic Committee and Academy, General Directorate of Physical Education of the Ministry of Science, Research and Technology, Vice-Chancellor of Physical Education, and health of the Ministry of Education and Culture, sports federations and other sources had information on the axes of educational and research investigation in sports events. In all areas, efforts were made to investigate the entire identified community by the end of 2019. To collect data from the sheet and coding instructions based on the examined categories and representative data in identifying the current state of educational and research activities in the field of sports event management.

RESULTS

The coding sheet and instructions were confirmed by Cochran's test from the data collected from ten sports management specialists with a rate of 0.89 in terms of face and content validity. In the following, with a single set, the data of two coders were collected and with the P-Scott test, an acceptable level of 0.77 was obtained for reliability.

By reviewing the articles, a number of 71 articles in Persian language on the subject of sports events were identified in sports management research publications from 1384 to 1399, one article per year from 1384 to 1389, three in 1391, and three in 1392 and 1393. 4 articles each, in 2014, the highest frequency is 14 articles, in 2015, 7 articles were observed. A total of 79 authors contributed to the production of 71 articles, among which 7 authors including "Hossein Eidi, Luqman Keshavarz, Gholam Ali Kargar, Navid Asadi, Hassan Bahrul Uloom, Bahman Asgari and Akbar Jabri" had two articles. 65 authors had one article. The content of the workshops of sports events from the philosophical and psychological aspect (6 cases), from the environmental aspect (4 cases), from the financial aspect (9 cases), from the educational aspect (9 cases), from the technological aspect (6 cases), They were from volunteer forces (6 cases), from organizational aspect (7 cases), from planning aspect (10 cases) and from cultural and social aspect (4 cases). In this field, many books on sports events have been translated, authored and published. In Iran and in Farsi until 2019, 46 book titles with topics related to sports events were identified in Khaneh Kitab database. The first book was published in 1370 and some books have been published more than 10 times. At the international level, about 19 book titles in English were identified by 2020. In examining the status of dissertations, theses and research reports, 74 titles related to sports events were identified. Public universities (71.6%) had the largest share and the rest of the universities (Payam Noor, Azad-Islami and non-profit) had a share of 28.4%. In 1380, 1.4% and in 1390, 98.6% of titles were done. The highest number of university researches in the field of sports events was in the form of master's theses (58%), followed by research reports with 13.5% and then doctoral dissertations with 1.8%.

DISCUSSION AND CONCLUSION

Of the 71 articles identified on the subject of sports events in Persian, most of the articles are related to the years 2012 and later. One of the possible reasons for the increase in the number of articles on the topic of sports events can be the start of holding a master's degree in sports management with 6 majors, specifically the major in sports majors. Among the 79 authors who wrote 71 articles, only 7 authors appeared in two articles and the rest of the authors' names were recorded in only one article. One of the possible reasons for this could be the lack of attention and effort of professors and researchers in this field to conduct research work focused on sports events and to be introduced as a prominent brand in this field. The most research method used in the articles was the quantitative survey method. This result is in agreement with the research results of Sharifian et al. (2014), Quarterman and colleagues (2010), Shilberry (2010) and Pedersen and Peetz (2005) are consistent. One of the possible reasons for this could be the priority of quantitative surveys and the use of questionnaires to collect data from a wide area. The most variables or categories investigated are dedicated to holding the event, volunteers, tourism, evaluating the success of athletes and coaches, feasibility of holding, event security and marketing. One of the possible reasons for this issue can be a new approach to the issue that causes choices with the central variables of holding an event, volunteering or tourism. It seems that the holding of practical workshops needs more attention at the level of Iran and the world, considering the recognition and understanding of the wide dimensions. Among the number of 46 Persian book titles indexed in Khaneh Kitab and 19 English book titles indexed in Google Scholar, it can be concluded that the frequency of book publication in this regard is more than twice the frequency of English books. One of the possible reasons for this phenomenon is that due to the existence of event management courses in all three levels of education, especially the undergraduate level, most lecturers prefer to write a book in this field. Regarding theses and research reports, two-thirds of the subjects were assigned to public universities (71.6 percent) and the rest to Payam Noor, Azad-Islami and non-profit universities. This shows the greater attention of public universities in dissertations, theses and research reports. Of course, here too, the concentration of professors of a university or region can help in university or regional branding. The increasing trend since 1390 was due to the possible emergence of master's degree with the orientation of managing sports events. The higher number of master theses than research reports and doctoral theses is proof of this claim. In general, reviewing the status of various educational and research aspects related to sports events, does not show a professional and specialized approach regarding this specialty, and it is difficult to single out a specific person, university or region in the set of dimensions.

تحلیل وضعیت آموزش و پژوهش در زمینه مدیریت رویدادهای ورزشی

حمید قاسمی^{۱*}، سید فرشید محمدیان توتکله^۲، سید کاظم حسینی^۲، مجتبی طولابی^۲، محمدعلی ترکمان عزیزی^۲

۱. استاد گروه مدیریت ورزشی دانشگاه پیام نور تهران

۲. دانشجوی دکتری گروه مدیریت ورزشی دانشگاه پیام نور تهران

اطلاعات مقاله

دریافت شده: ۱۴۰۲/۱/۲۰

بازنگری شده: ۱۴۰۲/۰۲/۱۱

پذیرش شده: ۱۴۰۲/۰۴/۰۶

انتشار: ۱۴۰۲/۰۶/۰۱

کلمات کلیدی: مدیریت رویدادهای

ورزشی، کارگاههای آموزشی، کتاب

درسی، مقاله، پایان نامه

چکیده

هدف پژوهش حاضر، تحلیل وضعیت آموزش و پژوهش در زمینه مدیریت رویدادهای ورزشی از ابعاد رشته تحصیلی دانشگاهی، کارگاه، آموزش کوتاه مدت، انتشار کتاب، مقاله و انواع پژوهش بود. برای اجرای پژوهش از روش تحلیل محتوا استفاده شد. جامعه آماری شامل تمامی گزارشهای مربوط به معرفی رشته تحصیلی، کارگاههای برگزار شده، آموزشهای کوتاه مدت، کتابها، مقالات و پژوهشهای نمایه شده در پایگاههای داده معتبر بودند. در تمامی محورهای تلاش شد تا کل جامعه شناسایی شده تا پایان سال ۱۳۹۹ مورد بررسی قرار گیرد. برای جمعآوری دادهها از برگه و دستورالعمل کدگذاری بر مبنای مقولههای مورد بررسی و دادههای معرف در شناسایی وضع موجود فعالیتهای آموزشی و پژوهشی در زمینه مدیریت رویدادهای ورزشی بود. برگه و دستورالعمل کدگذاری با آزمون کوکران از دادههای جمعآوری شده از ده نفر از متخصصان مدیریت ورزشی با میزان ۰/۸۹ انظر روایی صوری و محتوایی تأیید شد. در ادامه با یک مجموعه واحد، دادههای دو کدگذار جمعآوری و با آزمون پی اسکات میزان قابل قبول ۰/۷۷ برای پایایی بهدقت آمد. یافتهها نشان داد که ۷۱ مقاله به زبان فارسی با موضوع رویدادهای ورزشی وجود دارد که از سال ۱۳۹۲ روند افزایشی داشته است. تعداد ۱۹ کارگاه برگزار شده در سطح کشور و ۷ کارگاه در سطح بینالمللی شناسایی شد که بیشترین موضوع آن به برنامه ریزی رویداد اختصاص داشت. تعداد ۴۶ عنوان کتاب فارسی و ۱۹ کتاب به زبان انگلیسی شناسایی شد که از سال ۱۳۹۰ روند کتاب فارسی رو به افزایش بود و انتشارات حتمی و بامداد کتاب بیشترین فراوانی چاپ کتاب به زبان فارسی را داشتند. تعداد ۷۴ پایان نامهها، رسالهها و گزارشهای پژوهشی شناسایی شد که دوسوم آن مربوط به دانشگاههای دولتی و الباقی مربوط به دانشگاههای پیام نور، آزاد اسلامی و غیرانتفاعی بودند.

نحوه استناد به این مقاله

قاسمی، ح.، محمدیان توتکله، س.ف.، حسینی، س.ک.، طولابی، م.، ترکمان عزیزی، م.ع. (۱۴۰۲). تحلیل وضعیت آموزش و پژوهش در زمینه مدیریت رویدادهای ورزشی. دانش مدیریت ورزش، ۱(۱)، ۱-۱۴. <https://doi.org/10.22034/jsmk.2023.16843>

* Email: H_ghasemi@pnu.ac.ir

مقدمه

نظام آموزش دانشگاهی برای مواجهه مناسب با شرایط حاکم بر جامعه و تربیت نیروی مؤثر، نسل‌های مختلفی را تجربه کرده است. در نسل اول دانشگاهی تأکید بر آموزش بود و نسل دوم اهمیت پژوهش را برجسته کرد. نسل سوم دانشگاهی با عنوان دانشگاه کارآفرین بر نظامی ارزش‌آفرین و تربیت نیروهای متخصص با رویکرد ارزش‌آفرینی تأکید دارد. نسل چهارم دانشگاهی بر نیازمحوری و تأکید بر تربیت نیرو متناسب با نیازهای جامعه و همین‌طور برخوردار از خلاقیت برای نوآوری‌های لازم تأکید می‌کند. به همین ترتیب در هر یک از رشته‌ها و گرایش‌های دانشگاهی، تلاش‌های پیوسته‌ای برای ورود به نسل‌های جدید برداشته می‌شود. از ملزومات این امر و برای داشتن یک برنامه مناسب، نیاز به شناخت وضع موجود هر رشته از ابعاد مختلف است (مدرسی سریزدی، عباس‌پور، سخدری، غیاثی ندوشن، ۱۳۹۹). علوم ورزشی سال‌ها در قالب یک رشته معرفی می‌شد اما به‌مرور و با تخصصی شدن این حوزه، رشته‌هایی چون مدیریت ورزشی، فیزیولوژی ورزشی، بیومکانیک ورزشی، رفتار حرکتی و آسیب‌شناسی و حرکات اصلاحی از درون آن شکل گرفتند. رشته مدیریت ورزشی در ایران از سال ۱۳۹۵ در قالب ۶ گرایش «برنامه‌ریزی راهبردی»، «بازاریابی»، «مدیریت رسانه»، «مدیریت رویداد»، «مدیریت اماکن و تجهیزات» و «مدیریت اوقات فراغت و فعالیت‌های تفریحی» در دانشگاه‌های ایران تدریس شد. یکی از گرایش‌های مهم تحصیلی مدیریت رویدادهای ورزشی است زیرا اغلب محصولات پروتوق ورزشی و اثرگذار بر دیگر محصولات وابسته به برگزاری رویدادهای ورزشی است (قاسمی، کشکر، راسخ و ایزدپرست، ۱۳۹۹). ظهور هر گرایش تخصصی در یک‌رشته ورزشی وابسته به نیازهای بازار و ظرفیت‌های پشتیبانی‌کننده آموزشی و پژوهشی در آن زمینه است. بدیهی است که از مهم‌ترین ظرفیت‌های آموزشی می‌توان به انواع درس و دوره آموزشی کوتاه و بلندمدت اشاره کرد. همچنین از بایت ظرفیت‌های پژوهشی نیز می‌توان به انواع کتاب و گزارش‌های پژوهشی مانند پایان‌نامه و مقاله تأکید داشت. سال‌ها درس مدیریت ورزشی زیرمجموعه آن مدیریت رویدادهای ورزشی به‌عنوان تک‌درس در رشته تربیت‌بدنی و مقاطع مختلف تدریس می‌شد. با شکل‌گیری گرایش مدیریت رویدادهای ورزشی در مقطع کارشناسی ارشد، دروس اصلی «مدیریت راهبردی رویدادهای بزرگ ورزشی»، «مدیریت روابط عمومی و بین‌الملل در ورزش»، «مدیریت امنیت و ایمنی در مسابقات ورزشی»، «آشنایی با سازمان‌های بین‌المللی در ورزش»، «مدیریت بازاریابی در رویدادهای ورزشی» و «سمینار در مدیریت رویدادهای ورزشی» برای آن ارائه شد. طول این دوره دو سال است و دروس آن اغلب نظری و پژوهشی با ۳۲ واحد شامل دروس «شش واحد پایه»، «۱۴ واحد تخصصی»، «شش واحد انتخابی» و «شش واحد پایان‌نامه» می‌باشد. مهم‌ترین توانایی‌های تخصصی مورد انتظار از دانش‌آموختگان این گرایش ورزشی شامل «مدیریت و برگزاری رویدادها و مسابقات ورزشی داخلی»، «خدمات مشاوره‌ای در زمینه‌های گوناگون برگزاری رویدادهای ورزشی»، «توانایی انجام مسئولیت‌های بخش‌های مختلف رویدادهای بین‌المللی ورزشی در داخل کشور»، «مدیریت کمیته‌های اجرایی و مسابقات فدراسیون‌های ورزشی کشور» و «برگزاری کارگاه‌های آموزشی در زمینه رویدادهای ورزشی برای سازمان‌ها، فدراسیون‌ها و هیئت‌های ورزشی کشور» پیش‌بینی شده است (کمیته علوم ورزشی، ۱۳۹۰). در دوره دکتری تخصصی مدیریت ورزشی نیز یک درس تخصصی مرتبط بنام مدیریت رویدادهای ورزشی ملی و بین‌المللی با سرفصل‌های «آشنایی با جنبش المپیک و بازی‌های المپیک تابستانی، زمستانی و جوانان»، «آشنایی با کمیته بین‌المللی المپیک و کمیته برگزاری بازی‌ها»، «آثار اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی المپیک»، «مدیریت و ساختار اداری، منابع انسانی و مالی جام جهانی»، «آثار اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی جام جهانی»، «آشنایی با مدیریت رویدادهای بزرگ جهانی و بین‌المللی رشته‌های مختلف ورزشی»، «مدیریت رویدادهای محلی، منطقه‌ای و ملی»، «نقد و بررسی رویدادهای ملی و جهانی و کشورهای اسلامی» در نظر گرفته شده است (کمیته علوم ورزشی، ۱۳۹۵). عیدی و یوسفی (۱۳۹۵) با تحلیل سوات روی میزبانی رویدادهای بزرگ ورزشی در ایران به این نتیجه رسیدند که امکان میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی به لحاظ حقوقی در ایران وجود ندارد اما ظرفیت انسانی و مکانی برای این امر وجود دارد. میراجایا و سوارس (۲۰۱۷) با بررسی آموزش عالی در مدیریت رویدادهای ورزشی و پیشینه مقالات آموزش عالی منتشرشده در زمینه مدیریت رویدادهای ورزشی، از سال ۱۹۸۲ تا ۲۰۱۴ دریافتند که «برنامه درسی، دانش، کارورزی، یادگیری تجربی، یادگیری خدمات، اشتغال‌زایی، تعلیم و تربیت، جنسیت، فناوری و یادگیری الکترونیکی، جهانی‌سازی و امور بین‌الملل، فرآیند اعتبارسنجی و کیفیت» در توسعه نقش مثبت دارند. علاوه بر این، مدیریت رویدادهای ورزشی باید از طریق رویکردهای جدید آموزشی که امکان بهبود تفکر انتقادی را فراهم می‌آورد، میزان خوداشتغالی را افزایش دهد و پویایی اجتماعی و اقتصادی فعلی را به فرصتی برای افزایش کیفیت برنامه‌ها و جهت‌گیری آن‌ها به سمت جهانی‌سازی و بین‌المللی شدن تبدیل کند. امری (۲۰۱۶) با بررسی مدیریت رویدادهای بزرگ ورزشی در گذشته، حال

و آینده و مرور رویدادهای بزرگ ورزشی در ده سال گذشته دریافت که موفقیت مدیریت رویدادهای بزرگ ورزشی مبتنی بر مدیریت مؤثر و کارآمد در روابط سه‌جانبه ورزش، رسانه‌ها و سرمایه‌گذاران رویداد با تأکید بر محدود کردن وقایع شانس است. این نتیجه بر علمی شدن رویدادهای ورزشی و لزوم شناخت محرکه‌های تاریخی و آینده صنعت رویداد، برای درک بهتر اقتصاد، فن‌آوری و فرهنگ همراه با برگزاری رویدادهایی ایمن‌تر، حرفه‌ای‌تر و مشتری‌پسندتر تأکید دارد. مطالعات مختلفی روی مقالات و کتاب‌های با محتوای مدیریت ورزشی و سهم مدیریت رویدادهای ورزشی در آن‌ها صورت گرفته است (عسگری، الهی و پورسلطانی، ۱۳۹۳؛ موسوی، رضائی نژاد و ابراهیم پور، ۱۳۹۸). یکی از پایگاه‌های داده که اغلب مقالات فارسی و انگلیسی در حوزه‌های مختلف از جمله رویدادهای ورزشی در آن نمایه شده است، پایگاه داده گوگل اسکولار است. گوگل اسکولار یک موتور جستجوی رایگان و تقریباً جامعی است که با دارا بودن منابع بسیار زیاد می‌تواند اکثر منابع مطالعاتی موردنیاز را فراهم کند (نیکنام، ۱۴۰۰). اغلب کتاب‌های ورزشی از جمله کتاب‌های با موضوع مدیریت رویدادهای ورزشی در خانه کتاب نمایه شده است. پایگاه اینترنتی این مؤسسه به‌منظور در دسترس قرار دادن اطلاعات کتاب‌ها، در سال ۱۳۷۷ تأسیس شده است (عابدی و شواخی، ۱۳۸۹). در سالهای اخیر از لحاظ کمی و کیفی کارگاه‌ها و دوره‌های آموزشی کوتاه‌مدت متعددی در حوزه مدیریت ورزشی برگزار شده است، اما فراوانی این کارگاه‌ها در حوزه مدیریت رویدادهای ورزشی، نیاز به جستجوی بیشتری دارد. رویدادهای ورزشی به دلیل ماهیتشان که برگزاری مسابقات و مراسمات ورزشی در سطوح مختلف محلی، ملی، بین‌المللی و جهانی است و به هماهنگی‌ها و تصمیم‌گیری‌های زیادی وابستگی دارد که یک سیستم مدیریتی قوی برای اثربخشی و کارآیی در انواع رویدادها طلب می‌کند (عیدی و یوسفی، ۱۳۹۵). تربیت مدیران و کارکنان اثر بخش در این حوزه وابسته به یک نظام آموزشی مبتنی بر پژوهش و کاربرد است. از این‌رو این پرسش کلی پژوهشی ایجاد شد که وضعیت آموزشی و پژوهشی در زمینه مدیریت رویدادهای ورزشی چگونه است؟

۱-۱. پیشینه پژوهش

پژوهشی که مبتنی بر تحلیل جامع حوزه تخصصی مدیریت رویدادهای ورزشی در ابعاد مختلف آموزشی و پژوهشی یافت نشد. با اینحال نیکنام (۱۴۰۰) در پژوهش خود بر روی کتاب‌های مدیریت رویدادهای ورزشی دریافت که بیشترین توجه به مدیریت برگزاری رویداد، مباحث ایمنی، امنیت و بهداشت رویداد و بازاریابی رویداد بوده است. تامسون و همکاران (۲۰۱۹) در بررسی نظام‌مند پیشینه رویدادهای بزرگ ورزشی در مجلات انگلیسی زبان دریافتند که گروه کوچکی از دانشگاهیان در کشورهای خاص بر روی موضوع رویدادهای ورزشی متمرکز شده‌اند. شریفیان و همکاران (۱۳۹۸) در مطالعه مقالات مدیریت ورزشی یافتند که گرایش به سمت رفتار سازمانی و بازاریابی بود. موضوع مدیریت رویدادهای ورزشی کمترین تعداد مقالات را به خود اختصاص داده بود. عظیم‌زاده و همکاران (۱۳۹۹) با تحلیل محتوای مقالات مدیریت ورزشی نشان دادند که بیشتر مقالات مربوط به حوزه رفتار سازمانی بود و پس از آن روند گرایش به سمت بازاریابی، کارآفرینی و کسب‌وکار افزایش می‌یابد. نتایج این پژوهش نیز سهم ناچیزی برای حوزه مدیریت رویدادهای ورزشی نشان می‌دهد. در پژوهش تکلی (۱۳۹۶) روی عناوین پژوهش‌های مدیریت ورزشی دانشگاه تهران، گزارش شد که بیشتر موضوعات به اردو و اوقات فراغت و کم‌ترین موضوعات به رویداد ورزشی اختصاص دارد. دولت‌شاه، صابونچی و قاسمی (۱۳۹۴) در بررسی وضعیت کتب درس مدیریت برگزاری رویدادهای ورزشی در دانشگاه‌های ایران یافتند که وضعیت کتب مدیریت و طرز اجرای مسابقات از دیدگاه اساتید و دانشجویان از بعد محتوایی مناسب نیست ولی از بعد ساختاری و صوری مناسب است. عسکری و همکاران (۱۳۹۳) در تحلیل محتوای مقالات مدیریت ورزشی نشریه پژوهش در علوم ورزشی، دریافتند که بیشتر مقالات مربوط به حوزه مطالعاتی رفتار سازمانی و روانشناسی مدیریت بود و سهمی برای مدیریت رویدادهای ورزشی دیده نشد. است. عسکری زردابی و همکاران (۱۳۹۳) با تحلیل حیطه مطالعاتی مقالات مدیریت ورزشی بر مبنای گرایش‌های مقطع کارشناسی ارشد، دریافتند که بیشتر مقالات به ترتیب مربوط به گرایش‌های اوقات فراغت و ورزش‌های تفریحی، بازاریابی ورزشی، مدیریت راهبردی سازمان‌های ورزشی، مدیریت رسانه‌های ورزشی و سپس مدیریت رویدادهای ورزشی و مدیریت اماکن و تأسیسات ورزشی بودند. اسموکر و گراپندورف (۲۰۱۸) نیز در بررسی مقالات مدیریت ورزشی دریافت که بیشتر آن‌ها در حیطه سازمان‌دهی، امور کارکنان و مباحث مالی بوده‌اند. پیتز و همکاران (۲۰۱۴) با تحلیل فصلنامه مدیریت ورزش اروپا در بازه زمانی ۱۹۹۴ تا ۲۰۱۰ دریافتند که اکثریت

قریب به اتفاق مقالات در چهار حوزه مدیریتی «مدیریت و مهارت‌های سازمانی در ورزش»، «کسب‌وکار ورزشی در بافت اجتماعی»، «بازاریابی ورزش» و «اقتصاد ورزش» هستند. کوارترمن و همکاران (۲۰۱۰)، شیلبری (۲۰۱۰) و پدرسن و پیتز (۲۰۰۵) نیز با تحلیل محتوای نشریات بین‌المللی مدیریت ورزشی بر وجود تفاوت معنادار بین حوزه‌های مطالعاتی و کمبود توجه به موضوع رویدادهای ورزشی تأکید کردند. مروری بر پژوهش‌های انجام‌شده نشان داد که پژوهشی جامع درباره رشته مدیریت رویدادهای ورزشی انجام‌نشده است و یک بررسی جامع در این خصوص می‌تواند به بازنگری درباره دوره‌های آموزشی دانشگاهی کمک کند و ظرفیت برگزاری دوره‌های مربوطه را برای تربیت نیروهای متخصص و کارآمد افزایش دهد.

روش تحقیق

برای اجرای پژوهش از روش تحلیل محتوا استفاده شد. جامعه آماری شامل تمامی گزارش‌های مربوط به معرفی رشته تحصیلی، کارگاه‌های برگزارشده، آموزش‌های کوتاه‌مدت، کتاب‌ها، مقالات و پژوهش‌های نمایه شده در پایگاه‌های داده معتبر بودند. مهم‌ترین پایگاه‌های داده موردبررسی شامل خانه کتاب، گوگل اسکولار، سایت‌های دانشکده‌های علوم ورزشی، پژوهشگاه تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، کمیته و آکادمی ملی المپیک، اداره کل تربیت‌بدنی وزارت علوم و تحقیقات و فناوری، معاونت تربیت‌بدنی و سلامت وزارت آموزش و پرورش، فدراسیون‌های ورزشی و دیگر منابع دارای اطلاعات در محورهای موردبررسی آموزشی و پژوهشی در رویدادهای ورزشی بودند. در تمامی محورها تلاش شد تا کل جامعه شناسایی‌شده تا پایان سال ۱۳۹۹ موردبررسی قرار گیرد. برای جمع‌آوری داده‌ها از برگه و دستورالعمل کدگذاری بر مبنای مقوله‌های موردبررسی و داده‌های معرف در شناسایی وضع موجود فعالیت‌های آموزشی و پژوهشی در زمینه مدیریت رویدادهای ورزشی بود. برگه و دستورالعمل کدگذاری با آزمون کوکران از داده‌های جمع‌آوری شده از ده نفر از متخصصان مدیریت ورزشی با میزان ۰/۸۹ از نظر روایی صوری و محتوایی تأیید شد. در ادامه با یک مجموعه واحد، داده‌های دو کدگذار جمع‌آوری و با آزمون پی اسکات میزان قابل‌قبول ۰/۷۷ برای پایایی به‌دست آمد.

یافته‌های تحقیق

با مرور مقالات، تعداد ۷۱ مقاله به زبان فارسی با موضوع رویدادهای ورزشی در نشریات پژوهشی مدیریت ورزشی از سال ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۹ شناسایی شد که از سال ۱۳۸۴ تا ۱۳۸۹ در هر سال یک مقاله، در سال ۱۳۹۱ سه و در سال‌های ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ هرکدام ۴ مقاله، سال ۱۳۹۴ بیشترین فراوانی یعنی ۱۴ مقاله، سال ۱۳۹۵ به بعد ۷ مقاله ملاحظه شد. در مجموع ۷۹ نویسنده در تولید ۷۱ مقاله نقش داشته‌اند که در میان آن‌ها ۷ نویسنده شامل «حسین عیدی، لقمان کشاورز، غلامعلی کارگر، نوید اسدی، حسن بحرالعلوم، بهمن عسگری و اکبر جابری» دارای دو مقاله بوده‌اند و ۶۵ نویسنده دارای یک مقاله بودند. بیشترین تعداد مقالات دارای دو نویسنده (۳۶/۶۲ درصد) و تعداد چهار نویسنده کمترین مقدار (۲/۸۲ درصد) و تعداد یک نویسنده (۳۳/۸ درصد) و سه نویسنده (۲۶/۷۶ درصد) فراوانی داشتند. نویسنده اول با مدرک دکتری، بیشترین فراوانی (۶۳/۴ درصد) و با مدرک کارشناسی ارشد (۳۶/۶ درصد) سهم داشتند. بیشترین وابستگی نویسنده مقالات ابتدا مربوط به دانشگاه آزاد اسلامی به میزان ۱۶/۸ درصد مقالات (دانشگاه آزاد کرمانشاه ۵/۶ درصد) و سپس دانشگاه رازی کرمانشاه به میزان ۱۲/۷ درصد مقالات و بعد به ترتیب دانشگاه پیام نور (۸/۴ درصد)، گیلان (۷ درصد)، تهران (۶ درصد)، فردوسی (۵ درصد) و سایر دانشگاه‌ها با کمتر از ۵ درصد قرار داشتند. بیشترین روش پژوهش استفاده‌شده در مقالات به روش پیمایش کمی (۷۸/۹ درصد)، اکتشافی (۹/۹)، ارزشیابی (۹/۹) و کمترین مقدار به توسعه‌ای (۱/۴ درصد) اختصاص داشته است. بیشترین نمونه‌گیری از اسناد رسمی (۱۲/۷ درصد)، مدیران ورزشی (۱۱/۳ درصد) و دست‌اندرکاران حوزه ورزش (۱۱/۳ درصد) و سایر جوامع و نمونه‌ها در درصدهای پایین‌تر و کمتر از ده درصد بوده‌اند. بیشترین نوع نمونه‌گیری تمام شمار (۳۶/۲ درصد) و در موارد بعدی تصادفی ساده (۲۵/۴ درصد)، غیر تصادفی هدفمند (۱۴/۱ درصد)، تصادفی نظام‌مند (۱۴/۱

درصد) و بعد سایر موارد بوده‌اند. بیشترین متغیر یا مقوله مورد بررسی شامل مدیریت رویداد (۱۲/۷ درصد)، داوطلبان (۱۲/۷ درصد) و توسعه گردشگری (۱۲/۷ درصد) بوده است. پس از آن ارزیابی موفقیت ورزشکاران و مربیان (۱۱/۳ درصد)، امکان‌سنجی برگزاری (۸/۵)، امنیت رویداد (۷ درصد)، بازاریابی (۵/۶ درصد)، اثر بر جامعه میزبان (۵/۶ درصد)، توسعه ورزش (۴/۲)، ارزیابی کیفیت برگزاری (۴/۲) و متغیرهای اثر بر شهر میزبان، تماشاگران، توسعه پایدار، توسعه درآمدزایی، تماشاگران هر کدام (۲/۸ درصد) و حقوق ورزشی (۱/۴ درصد) است. انواع ابزار جمع‌آوری داده‌ها شامل پرسشنامه محقق ساخته (۳۲/۴ درصد)، پرسشنامه استاندارد (۳۱ درصد)، چک‌لیست (۱۹/۱۷ درصد)، مصاحبه (۱۱/۳)، ترکیبی (۴/۲) و نامشخص (۱/۴ درصد) بودند. در مقالات به میزان ۳۹/۴ درصد از انواع روش‌های تحلیل داده‌های کمی، ۳۳/۸ درصد از روش تحلیل ترکیبی، در ۲۱/۱ درصد از روش کمی و ۵/۶ درصد نامشخص بودند. بیشترین تعداد مقالات رویدادهای ورزشی در نشریه مطالعات مدیریت ورزشی (۱۵/۵ درصد)، نشریه مدیریت ورزشی (۷ درصد)، هر یک از نشریات پژوهش‌های کاربردی در مدیریت ورزشی، رویکردهای نوین در مدیریت ورزشی و مطالعات مدیریت رفتار سازمانی در ورزش به میزان ۵/۶ درصد و سایر موارد به میزان کمتر از ۵ درصد سهم داشتند. در مجموع جدول ۱ وضعیت مقالات با موضوع رویدادهای ورزشی به زبان فارسی از نظر وجود اختلاف معنی‌دار در فراوانی‌ها را نشان می‌دهد.

جدول ۱. وضعیت مقالات با موضوع رویداد ورزشی به زبان فارسی از سال ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۹
Table 1. Status of articles on the topic of sports events in Persian from 2005 to 2019

ردیف	متغیر مورد بررسی	نتیجه آزمون خی دو	درجه آزادی	سطح معنی‌داری
۱	تفاوت تولید مقاله در هر سال	50.268	13	*0.001
۲	تعداد مقاله از هر نویسنده	5.620	63	0.005
۳	تعداد نویسنده در هر مقاله	20.099	3	*0.001
۴	درجه تحصیلی نویسنده اول مقاله	5.085	1	*0.024
۵	وابستگی دانشگاهی نویسنده	51.141	31	*0.013
۶	روش پژوهش مورد استفاده در مقالات	105.873	5	*0.001
۷	جامعه مورد بررسی در مقالات	36.324	19	*0.010
۸	روش نمونه‌گیری در مقالات	44.451	6	*0.001
۹	متغیر یا مقوله اصلی مورد بررسی در مقالات	29.657	15	*0.013
۱۰	ابزار گردآوری داده در مقالات	37.423	5	*0.001
۱۱	روش تحلیل یافته‌ها در مقالات	19.197	3	*0.001
۱۲	تعداد مقالات در نشریات مختلف علمی	116.479	26	*0.001

نتایج جدول ۱ نشان از وجود اختلاف معنادار بین همه مؤلفه‌ها به جز تعداد مقاله از هر نویسنده دارد. جدول ۲ فراوانی دوره‌های آموزشی و کارگاه‌های برگزار شده با موضوع مدیریت برگزاری رویدادهای ورزشی در ایران و خارج از ایران را نشان می‌دهد.

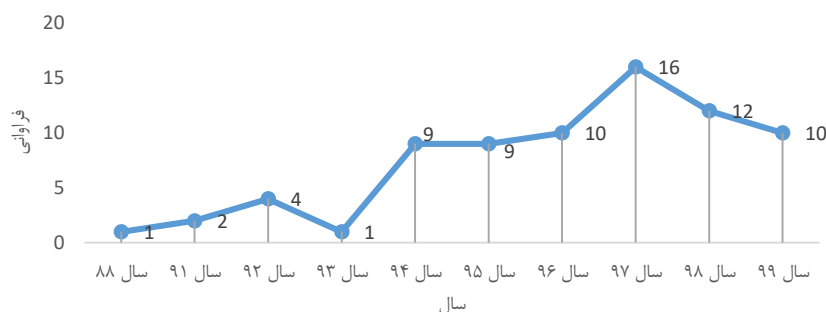
جدول ۲. فراوانی دوره‌های آموزشی و کارگاه‌های برگزار شده با موضوع مدیریت برگزاری رویدادهای ورزشی در ایران و خارج از ایران
Table 2. Frequency of training courses and workshops held on the topic of managing sports events in Iran and abroad

ردیف	مؤسسات	فراوانی	فراوانی نسبی	درصد فراوانی	سال برگزاری
۱	دانشگاهی	8	0.42	42	۸۹ الی ۹۸
۲	غیردانشگاهی	11	0.58	58	۹۴ الی ۹۹
	جمع کل	19	0.100	100	
۱	دانشگاهی	7	0.100	0.100	۲۰۲۰-۲۰۱۲
۲	غیردانشگاهی	-	0	0	
	جمع کل	7	0.100	100	

محتوای کارگاه‌های رویدادهای ورزشی از جنبه فلسفی و روان‌شناختی (۶ مورد) از بعد زیست محیطی (۴ مورد)، از بعد مالی (۹ مورد)، از بعد آموزشی (۹ مورد)، از بعد فناوری (۶ مورد)، از بعد نیروهای داوطلبی (۶ مورد)، از بعد سازمانی (۷ مورد)، از بعد برنامه‌ریزی (۱۰ مورد) و از بعد فرهنگی و اجتماعی (۴ مورد) بودند.

در این زمینه کتاب‌های با موضوع رویدادهای ورزشی، کتاب‌های متعددی ترجمه، تألیف و منتشر شده است. در ایران و به زبان فارسی تا سال ۱۳۹۹ تعداد ۴۶ عنوان کتاب با موضوعات مرتبط با رویدادهای ورزشی در پایگاه داده خانه کتاب شناسایی شد. نخستین کتاب در سال ۱۳۷۰ چاپ شده است و برخی از کتاب‌ها بیش از ۱۰ بار چاپ شده‌اند. در سطح بین‌الملل نیز حدود ۱۹ عنوان کتاب به زبان انگلیسی تا سال ۲۰۲۰ شناسایی شد. در میان مؤلفان و مترجمان کتاب‌های به زبان فارسی مهرزاد حمیدی (دارای ۲ عنوان و چاپ هفدهم کتاب مدیریت و طرز اجرای مسابقات ورزشی)، غلامحسین شعبانی بهار (دارای ۱ عنوان کتاب با چاپ نوزدهم) دارای پراستقبال‌ترین کتاب‌های مرتبط با رویدادهای ورزشی تا این دوران بوده‌اند. همچنین هاشم کوزه چیان با (سه عنوان) بیشترین فراوانی در عنوان کتاب را داشته‌اند. در سال‌های ۱۳۷۰ (۳ عنوان کتاب)، سال‌های ۱۳۸۰ (۱۸ عنوان کتاب)، سال‌های ۱۳۹۰ (۲۵ عنوان کتاب) به چاپ رسیده است. انتشارات حتمی (با ۵ عنوان کتاب) و بامداد کتاب (با ۴ عنوان) بیشترین فراوانی را از نظر چاپ کتاب با موضوع رویدادهای ورزشی داشته‌اند. از ۱۹ کتاب شناسایی شده به زبان انگلیسی نیز انتشارات هیومن کینتیکز با ۷ عنوان و روتلج با ۳ عنوان بیشترین فراوانی انتشار در این حوزه را به خود اختصاص داده بودند.

در بررسی وضعیت پایان‌نامه‌ها، رساله‌ها و گزارش‌های پژوهشی تعداد ۷۴ عنوان مرتبط با رویدادهای ورزشی شناسایی شد. دانشگاه‌های دولتی (۷۱/۶ درصد) بیشترین سهم را داشتند و الباقی دانشگاه‌ها (پیام نور، آزاد اسلامی و غیرانتفاعی) دارای سهم ۲۸/۴ درصدی بودند. در سال‌های ۱۳۸۰ به میزان ۱/۴ درصد و در سال‌های ۱۳۹۰ به میزان ۹۸/۶ درصد عناوین انجام شده است. نمودار ۱ فرایند انجام پایان‌نامه، رساله و گزارش پژوهشی با عنوان رویدادهای ورزشی از سال ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۹ را نشان می‌دهد.

نمودار ۱. فراوانی توزیع پایان‌نامه‌ها، رساله‌ها و طرح‌های تحقیقاتی بر اساس سال اجرا

Chart 1. Frequency of distribution of theses, dissertations, and research projects by year of implementation

بیشترین تعداد پژوهش‌های دانشگاهی در حوزه رویدادهای ورزشی به شکل پایان‌نامه کارشناسی‌ارشد (۵۸ درصد)، سپس گزارش پژوهشی با ۱۳/۵ درصد و بعد رساله دکتری با ۸/۱ درصد بوده است. بیشترین تعداد پژوهش‌های دانشگاهی در حوزه رویدادهای ورزشی با راهنمایی رضا اندام (۴ مورد) و حسین عیدی (۴ مورد) صورت گرفته است. سایر اساتید دارای ۳ مورد راهنمایی پژوهش دانشگاهی شامل: مهدی طالب‌پور، محسن باقری، فاطمه عبدوی، یعقوب بدری آذرین و کیوان شعبانی مقدم بودند. سایر اساتید راهنما تعداد ۱ یا ۲ مورد راهنمایی پژوهش‌های دانشگاهی در حوزه مدیریت رویداد ورزشی را در کارنامه خود ثبت کرده‌اند. وضعیت استفاده از انواع روش پژوهش در جدول ۳ گزارش شده است.

جدول ۳. توزیع فراوانی و فراوانی نسبی پایان نامه ها، رساله ها و طرح های تحقیقاتی بر اساس روش تحقیق

Table 3. Frequency distribution and relative frequency of theses, dissertations, and research projects based on research method

روش تحقیق	فراوانی	درصد فراوانی
پیمایشی	22	29.7
اکتشافی	17	23
همبستگی	15	20.3
پس رویدادی	10	13.5
توسعه ای	6	8.1
موردی	1	1.4
کل	74	100

وضعیت جامعه آماری مورد بررسی در پژوهش ها در جدول ۴ معرفی شده است.

جدول ۴. توزیع فراوانی و فراوانی نسبی پایان نامه ها، رساله ها و طرح های تحقیقاتی بر اساس جامعه آماری

Table 4. Frequency distribution and relative frequency of theses, dissertations, and research projects based on the statistical population

جامعه آماری	فراوانی	درصد فراوانی
اساتید دانشگاه و صاحب نظران ورزشی	19	20
روسای هیات های ورزشی استان	8	8.4
مدیران ورزشی کشور	7	7.4
شرکت کنندگان	7	7.4
برگزار کنندگان	7	7.4
تماشاگران	6	6.3
مربیان ورزشی	5	5.3
مدیران رویداد	4	4.2
دانشجویان	1	4.2
داوطلبان	1	4.2
ورزشکاران	4	4.2
کارشناسان سازمان ها و ادارات غیر ورزشی	3	3.2
لیگ های ورزشی جهانی	3	3.2
رویدادهای ورزشی کشور	2	2.1
پیشینه و میانی نظری	2	2.1
معلمان تربیت بدنی	2	2.1
ادارات ورزش و جوانان	2	2.1
مشتریان رویداد	1	1.1
دانش آموزان	1	1.1
داوران	1	1.1
کارکنان فدراسیون ها	1	1.1
دانش آموزان	1	1.1
طراحان نرم افزار	1	1.1
کل	95	100

وضعیت متغیرهای مورد بررسی در پژوهش های انجام شده در جدول ۵ معرفی شده است.

جدول ۵. توزیع فراوانی و فراوانی نسبی پایان‌نامه‌ها، رساله‌ها و طرح‌های تحقیقاتی بر اساس متغیر پژوهش

Table 5. Frequency distribution and relative frequency of theses, dissertations, and research projects based on research variable

درصد فراوانی	فراوانی	متغیر پژوهش
18.9	14	ارزیابی کیفیت برگزاری
8.1	6	امکان‌سنجی برگزاری
8.1	6	تماشاگران
8.1	6	داوطلبان
8.1	6	مدیریت رویداد
6.8	5	اثر بر جامعه میزبان
5.4	4	بازاریابی
5.4	4	حمایت مالی
5.4	4	مشتریان
2.7	2	توسعه درآمدزایی
4.1	3	توسعه گردشگری
4.1	3	اثر بر توسعه ورزش
2.7	2	هواداری
2.7	2	اثر بر شهر میزبان
2.7	2	توسعه درآمدزایی
1.4	1	توسعه پایدار
1.4	1	حق پخش
1.4	1	حقوق ورزشی
100	74	کل

بحث و نتیجه‌گیری

از ۷۱ مقاله شناسایی‌شده با موضوع رویدادهای ورزشی به زبان فارسی، بیشترین مقالات مربوط به سال‌های ۱۳۹۲ به بعد هستند. یکی از دلایل احتمالی افزایش فراوانی مقالات با موضوع رویدادهای ورزشی می‌تواند شروع برگزاری کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی با ۶ گرایش و به‌طور مشخص گرایش مدیریت رویدادهای ورزشی باشد. از میان ۷۹ نویسنده که در نوشتن ۷۱ مقاله داشتند، تنها ۷ نویسنده در دو مقاله حضور داشتند و مابقی نویسندگان، نامشان در تنها در یک مقاله ثبت‌شده است. از دلایل احتمالی این موضوع می‌تواند، فقدان توجه و تلاش لازم اساتید و پژوهشگران این عرصه برای انجام کار پژوهشی متمرکز بر روی رویدادهای ورزشی و معرفی شدن به‌عنوان یک برند شاخص در این عرصه باشد. اغلب نویسندگان بیشتر از دو اسم و اسم اول اغلب با مدرک دکتری بوده است و این خود می‌تواند تأکید بر انجام پژوهش‌ها به‌صورت پایان‌نامه یا رساله دکتری باشد. در این میان بیشترین وابستگی نویسنده مقالات ابتدا مربوط به میزان ۱۶/۸ درصد به دانشگاه آزاد اسلامی و البته دانشگاه آزاد کرمانشاه و سپس دانشگاه رازی کرمانشاه و دانشگاه پیام نور بود. بر این اساس به نظر می‌رسد که پژوهشگران شهر کرمانشاه گرایش بیشتری به مقالات رویدادهای ورزشی داشته‌اند. این امر می‌تواند در برندینگ شهر کرمانشاه و دانشگاه‌های کرمانشاه در رویکرد تخصصی و حرفه‌ای برای پژوهش و حتی آموزش مدیریت رویدادهای ورزشی اثرگذار باشد. با توجه به افزایش قدرت انتخاب دانشجویان برای انتخاب دانشگاه، وجود یک دانشگاه برند یا یک شهر برند می‌تواند در انتخاب دانشجویان مؤثر باشد. بیشترین روش پژوهش استفاده شده در مقالات به روش پیمایش کمی بود. این نتیجه با نتایج پژوهش شریفیان و همکاران (۱۳۹۸)، عظیم‌زاده و همکاران (۱۳۹۹)، تکللی (۱۳۹۶)، عسکری و همکاران (۱۳۹۳)، عسگری زردابی و همکاران (۱۳۹۳)، اسموکر و گراپندورف (۲۰۱۸)، پیتز و همکاران (۲۰۱۴)، کوارترمن و همکاران (۲۰۱۰)، شیلبری (۲۰۱۰) و پدرسن و پیتز (۲۰۰۵) همسو است. از دلایل احتمالی این امر می‌تواند اولویت پیمایش‌های کمی و استفاده از ابزار پرسشنامه برای جمع‌آوری داده‌ها از سطح وسیع باشد. این موضوع خود گواهی برای روش‌های نمونه‌گیری کل‌شمار و با فراوانی بالا و استفاده از ابزار پرسشنامه نیز صدق می‌کند. با این حال در سال‌های اخیر روند استفاده از سایر روش‌ها به‌ویژه روش‌های کیفی رو به افزایش است و به نظر می‌رسد این فراوانی‌ها در سال‌های آینده با تغییرات بیشتری مواجه باشد. بیشترین

متغیر یا مقوله موردبررسی به برگزاری رویداد، داوطلبان، گردشگری، ارزیابی موفقیت ورزشکاران و مربیان، امکان‌سنجی برگزاری، امنیت رویداد و بازاریابی اختصاص دارد. از دلایل احتمالی این موضوع می‌تواند رویکرد تازه به موضوع باشد که باعث انتخاب‌هایی با متغیرهای محوری برگزاری رویداد، داوطلبی یا گردشگری باشد. به نظر می‌رسد به روند رو به رشد شناسایی ابعاد گسترده قابل‌مطالعه و بین‌گرایشی مانند متغیرهایی چون بازاریابی، اقتصاد و رسانه رو به افزایش باشد. بیشترین تعداد مقالات رویدادهای ورزشی در نشریه مطالعات مدیریت ورزشی پژوهشگاه تربیت‌بدنی و علوم ورزشی و نشریه مدیریت ورزشی دانشگاه تهران اختصاص دارد. از دلایل احتمالی این فراوانی سابقه بیشتر این نشریات است.

با مرور پایگاه‌های داده موردبررسی درباره کارگاه‌ها و دوره‌های آموزشی کوتاه‌مدت دانشگاهی و غیردانشگاهی در دو بخش داخل و خارج کشور تا پایان زمستان ۱۳۹۹ به تعداد ۲۶ مورد (۱۹ مورد داخلی و ۷ مورد خارجی) شناسایی شد. این فراوانی در حد ظرفیت‌های گسترده رویدادهای ورزشی که اصلی‌ترین محصول صنعت ورزش با گردش‌های مالی و آثار اجتماعی و سیاسی گسترده نیست. محتوای کارگاه‌های برگزارشده رویدادهای ورزشی از جنبه فلسفی و روان‌شناختی (۶ مورد) از بعد زیست‌محیطی (۴ مورد)، از بعد مالی (۹ مورد)، از بعد آموزشی (۹ مورد)، از بعد فناوری (۶ مورد)، از بعد نیروهای داوطلبی (۶ مورد)، از بعد سازمانی (۷ مورد)، از بعد برنامه‌ریزی ۱۰ مورد و از بعد فرهنگی و اجتماعی (۴ مورد) بودند. به نظر می‌رسد برگزاری کارگاه‌های کاربردی با توجه به شناخت و درک ابعاد گسترده نیاز به توجه بیشتری در سطح ایران و جهان دارد.

از میان تعداد ۴۶ عنوان کتاب فارسی نمایه شده در خانه کتاب و ۱۹ عنوان کتاب انگلیسی نمایه شده در گوگل اسکولار می‌توان نتیجه گرفت که فراوانی انتشار کتاب در این رابطه از فراوانی کتاب‌های انگلیسی بیش از دو برابر بیشتر است. از دلایل احتمالی این پدیده آن است که به دلیل وجود درس مدیریت رویدادها در هر سه مقطع تحصیلی و به‌ویژه مقطع کارشناسی، اغلب مدرسان ترجیح می‌دهند تا در این زمینه کتابی را تألیف نمایند. این در حالی است که نتایج پژوهش نیکنام (۱۴۰۰) بر ضرورت بهبود ویژگی‌های صوری، ساختاری و محتوایی تأکید شده است. استقبال گسترده از برخی کتاب‌های با موضوع مدیریت رویدادهای ورزشی به بررسی‌های عمیق‌تر و شناسایی وجه تمایز آن‌ها از ابعاد صوری، ساختاری، محتوایی، ناشر، قیمت و برند دانشگاهی دارد. فراوانی عناوین کتاب‌ها از سال ۱۳۹۰ افزایش یافته و بیشترین فراوانی را دارد. از دلایل احتمالی این امر برگزاری کارشناسی‌ارشد گرایش مدیریت رویدادهای ورزشی از همین سال است. به‌نظر می‌رسد انتشارات حتمی با ۵ عنوان کتاب و بامداد کتاب با ۴ عنوان کتاب در ایران و انتشارات هیومن کینتیکز با ۷ عنوان و روتلج با ۳ عنوان به‌عنوان فعالترین ناشران در چاپ و نشر کتب با موضوع رویدادهای ورزشی هستند. این فراوانی در کنار توجه به چاپ و کیفیت می‌تواند به برندسازی آن‌ها در این حوزه تخصصی کمک کند.

در رابطه با پایان‌نامه‌ها، رساله‌ها و گزارش‌های پژوهشی، دوسوم موضوعات به دانشگاه‌های دولتی (۷۱/۶ درصد) و الباقی به دانشگاه‌های پیام نور، آزاداسلامی و غیرانتفاعی اختصاص داشتند. این امر توجه بیشتر دانشگاه‌های دولتی در پایان‌نامه، رساله و گزارش پژوهشی را نشان می‌دهد. البته در اینجا نیز تمرکز اساتید یک دانشگاه یا منطقه می‌تواند به برندسازی دانشگاهی یا منطقه‌ای کمک کند. روند افزایشی فراوانی از سال ۱۳۹۰ به دلیل احتمالی ظهور کارشناسی‌ارشد با گرایش مدیریت برگزاری رویدادهای ورزشی بوده است. فراوانی بیشتر تعداد پایان‌نامه‌های کارشناسی‌ارشد نسبت به گزارش پژوهشی و رساله دکتری، گواهی بر این مدعاست. بیشترین تعداد پژوهش‌های دانشگاهی در حوزه رویدادهای ورزشی با راهنمایی رضا اندام و حسین عیدی هرکدام با ۴ مورد و سپس مهدی طالب پور، محسن باقری، فاطمه عبدوی، یعقوب بدری آذرین و کیوان شعبانی مقدم با ۳ مورد راهنمایی بوده‌اند که این آمار گرایش این اساتید را به این حوزه نشان می‌دهد. در این گزارش‌ها نیز روش پیمایش کمی، بیشترین سهم را به خود اختصاص داده بودند. جامعه آماری مورد بررسی بیشتر از دانشگاهیان و اساتید دانشگاه بوده است که از دلایل احتمالی این مسئله دسترسی بیشتر دانشجویان به اساتید نسبت به سایر افراد درگیر در رویدادهای ورزشی باشد. بیشترین متغیر مورد بررسی در این بخش ارزیابی کیفیت برگزاری رویدادها بوده است.

در مجموع مرور وضعیت ابعاد مختلف آموزشی و پژوهشی مرتبط با رویدادهای ورزشی، یک رویکرد حرفه‌ای و تخصصی در توجه به این تخصص را نشان نمی‌دهد و به‌سختی می‌توان در مجموعه ابعاد، فرد، دانشگاه یا منطقه خاصی را به‌عنوان برند شاخص در این عرصه معرفی کرد. در شرایطی که بسیاری از متخصصان مدیریت ورزشی به دنبال فرصتی برای شناسایی شدن به‌عنوان یک متخصص با خدمات متمایز هستند، بهترین فرصت تخصصی شدن و تمرکز مطالعاتی بر روی حوزه شناخته‌شده‌ای چون برگزاری رویدادهای ورزشی است. از سوی دیگر با گسترش برنامه‌های آموزش مدیریت ورزشی در دانشگاه‌های مختلف کشور و روند رو به کاهش تعداد دانشجویان به‌ویژه در مقاطع تحصیلی کارشناسی و کارشناسی‌ارشد، برنامه‌ریزی برای آموزش و پژوهش تخصصی در زمینه رویدادهای

ورزشی، علاوه بر زمینه جذب دانشجویان بیشتر، زمینه حرکت به سمت دانشگاه‌های نسل سوم (کارآفرین) و نسل چهارم (نیاز محور) را فراهم می‌کند. این رویکرد علاوه بر زمینه حضور اثرگذار دانشگاه یا دانشکده‌ها یا گروه‌ها در عرصه‌های مرتبط محلی و ملی برای کارگذاری در برگزاری رویدادها به دلیل ظرفیت‌های موجود مکانی و انسانی، می‌تواند ظرفیت‌های بین‌المللی علمی و عملی را هم ایجاد کند. با رویکرد دانشکده‌ها می‌توانند با تمرکز روی دوره‌های آموزشی (بلندمدت، کوتاه‌مدت و کارگاهی)، برگزاری همایش‌های تخصصی مرتبط، تولید منابع علمی مقاله و کتاب زمینه برندسازی خود را فراهم کنند. از آنجایی که برنامه‌های مصوب دانشگاهی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، ۵ ساله هستند و بسیاری از این نوع برنامه‌ها بعد از ۵ سال و بر اساس مطالعات و بازخوردهای حاصل، به اصلاح و تکمیل برنامه می‌پردازند؛ نتایج این پژوهش می‌تواند در شورای برنامه‌ریزی درسی کمک‌کننده باشد. همچنین دانشکده‌های علوم ورزشی و گروه‌های مدیریت ورزشی می‌توانند از نتایج این پژوهش در برنامه‌ریزی‌های آموزشی و پژوهشی استفاده نمایند.

منابع

- Abedi, A., and Shoakhi, A. (2010). The Comparison between Quantitative and Qualitative Research in Behavioral Science. *Strategy*, 18(1), 153-168. [Persian]
- Asgari, B., Elahi, A., Pursoltani zarandi, H. (2015). Analysis of Sport Management Articles Published in Journal of Research on Sport Science. *Sport Management Studies*, 6(22), 155-172. [Persian]
- Asgari zardabi, B., eydi, H., ghasemi, H., aedipoor, K. (2014). Analysis of Study Field of Sport Management Articles based on Master of Art (MA) Areas. *Communication Management in Sport Media*, 1(4), 9-16. [Persian]
- Azimzadeh, S., Heydari, R., Darabi, M., shajiee, K. (2021). Quantitative content analysis of brand-related research trends in the Iranian sports industry. *Sports Marketing Studies*, 1(4), 52-22. <https://www.doi.org/10.34785/J021.2020.152>
- Dolatshah, F., sabancei, R., Ghasemi0ne, H. (2015). Analysis of books and sports events management courses at universities in Iran until the end of 1393. *Communication Management in Sport Media*, 2(4), 21-29. [Persian]
- Emery, P. (2016). Past, present, future major sport event management practice: The practitioner perspective. *Sport Management Review*, 13(2), 158-170. <https://doi.org/10.1016/j.smr.2009.06.003>
- Eydi, H., Yousefi, B. (2016). SWOT of Hosting Mega Sport Events in Iran. *Sport Management Studies*, 8(39), 171-188. doi: 10.22089/smrj.2016.899 [Persian]
- Ghasemi, H., Keshkar, S., Rasekh, N., and Izadparast, L. (2020). *Fundamentals of Sports Sciences*. Tehran: Andishehara. [Persian]
- Miragaia, D.A.M., & Soares, J.A.P. (2017). Higher education in sport events management: A systematic review of research topics and trends. *Journal of Hospitality, Leisure, Sport & Tourism Education*, 21, 101-116. <https://doi.org/10.1016/j.jhlste.2017.09.001>
- Modarresi Saryazdi, S., Abbaspour, A., Sakhdari, K., Ghiasi, S. (2020). Identifying the Organizational Factors Affecting the Entrepreneurial University: A Meta-synthesis. *Organizational Culture Management*, 18(3), 425-456. doi: 10.22059/jomc.2019.277833.1007749
- Mousavi, S., Ramezani Nejad, R., and Ebrahimpour, M. (2014). Bibliometric analysis and thematic distribution of books in the theoretical field of sports science in Iran based on bibliometric variables and thematic orientation. *University Textbooks; Research and Writting*, 17(31), 87-103. [Persian]
- Niknam, Parnian (2021). Bibliometric analysis and thematic distribution of books in the theoretical field of managing sports events in both Persian and English. Master Thesis in Sport Management, Payame Noor University of Tehran. [Persian]
- Pedersen, P. M. & Pitts, B. G. (2005), Examining the body of scholarship in sport management: A content analysis of the journal of sport management, the smart journal, 2 (1), 18-35.
- Pitts, B., Danylchuk, K., & Quarterman, J. (2014). Analysis of sport management literature: European sport management quarterly. *Choregia: Sport Management International Journal*, 2, 45-72 URL: <http://www.choregia.org/images/issues/1025.pdf>
- Quarterman, J., Hwang, J. Y., Han, K., Pitts, B. G., Jackson, E. N., & Ahn, T. (2010, March). A content analysis of the International Journal of Sport Management. In Poster presented at the AAHPERD, Strength through Partnership conference, 16-20 March.
- Sharifian, I., Ghahremanabriz, C., Kariminejad, M., and Dehghani, M. (2019). Content analysis and trend of sports management articles published in scientific research journals. Fourth National Conference on Applied Research in Physical Education, Sports Science and Championship, Tehran. [Persian]
- Shilbury, D. (2011). A bibliometric analysis of four sport management journals. *Sport Management Review*, 14(4), 434-452. <https://doi.org/10.1016/j.smr.2010.11.005>

- Smucker, M., & Grappendorf, H. (2018). A content analysis of sport management faculty collaboration: Single versus multiple authorship. *Sport Management and Related Topics Journal*, 4(2), 47-57
- Takali H. (2017). Tehran University Sports Management Research: Content analysis. *CJS*. 4 (1):45-51 URL: <http://cjs.mubabol.ac.ir/article-1-128-fa.html> [Persian]
- Sports Science Committee (2016). Curriculum for the doctoral course in sport management. Tehran: Department of Social Sciences, Higher Educational Planning Council of the Ministry of Science, Research and Technology. [Persian]
- Sports Science Committee (2011). General information, training program and undergraduate course title Master of Sport Management. Tehran: Department of Social Sciences, Higher Educational Planning Council of the Ministry of Science, Research and Technology. [Persian]
- Thomson, A., et al. (2019). Sport event legacy: A systematic quantitative review of literature. *Sport Management Review*, 22(3), 295-321 <https://doi.org/10.1016/j.smr.2018.06.011>

